

MÍT HLAVU NA JMÉNA

text: Tomáš Čechtický
ilustrace: Tomáš Klomfar

„Na jeho vysokém čele se projíždí BŮH v saních tažených SOBY, kteří mají na kopýtkách BOTKY.“ Tak zní imaginativní obraz jména premiéra Bohuslava Sobotky. Pomocí této techniky lze uložit do paměti jakékoli jméno. Zapomeňte na koktání: „**Hrál v tom ten, no, ten slavnej herec, jak žil s tou, vís s kterou...**“

JAK NAHODIT PAMĚT.

Klíčem k zapamatování jména je co nejbizarnejší legenda. Třeba George Clooney, spojený s reklamou na kávu, je jako SVATÝ JIŘÍ: místo kopí má ale lízku, kterou vráží do šálku kávy, za niž se platí CLO. A za vším stojí ON, lamač ženských srdcí.

Jakub Pok píše: „Dobrý den, Tome a Jerry, který máte přes záda českou vlajku a v obličeji tik!“ E-mail od nějakého cvoka? Nikoli, tak mě oslovouje zakladatel a lektor Školy paměti. Za pět minut si osvojí předadvacet jmen účastníků svého kurzu i s jejich telefonními čísly a e-mailovými adresami. Základ takové dovednosti tkví v tom, že každý abstraktní a těžko zapamatovatelný údaj nahradí kratičkým příběhem, obrazem, představou. Čím blázivější, tím lepší.

Moje jméno – Tomáš Čechtický – obdařil následující legendou: „Pro běžná křestní jména mám zásobu klíčových slov. Třeba Vojtěch je pro mě VOJ, Michal MÍCHAČKA, Eva JABLKO, Bára BAR a tak dále. Tomáš je TOM A JERRY. Vaše záda halí česká vlajka – ČECH – a v obličeji máte tik – TIC. Tikem samozřejmě netrpíte, ale jméno bych mohl memorovat do zblbnutí, a stejně by se mi vykouřilo z hlavy. Když ale v duchu vidím absurdní spojení kocoura s myškem, praporu a záškubů obličejových svalů, nezapomenu je nikdy.“

Výklad je to hezký, ale sám Pok upozorňuje, že v něm chybí podstatný krok: výběr zvláštního obličejového nebo tělesného znaku a jeho propojení s příběhem, který jsme kolem jména vyfabulovali. Není nic trapnějšího, než když si jméno zapamatujeme sice správně, ale pak jím oslovíme někoho jiného. Příkladem komplexního postupu budiž jméno a tvář všeobecně známé osobnosti, muže s lehce zašpičatělýma ušima. Díky imaginaci se protahují v hory, ANDY. BABI tam hlídá jeho miliardy, ale ŠŠŠ, nesmí se o tom mluvit. Ano, ministr financí Andrej Babiš.

Kopí, káva, clo: Clooney!

Moji tři přátelé starší šedesáti let podnikli několikadenní horskou túru. Shodují se, že jejich rozhovory nesly typický rys: neschopnost vybavit si jména. Jednou se takhle dohadovali, jak se jmenuje představitel hlavní role ve filmu Lítám v tom. „Ta-

Génius na čísla

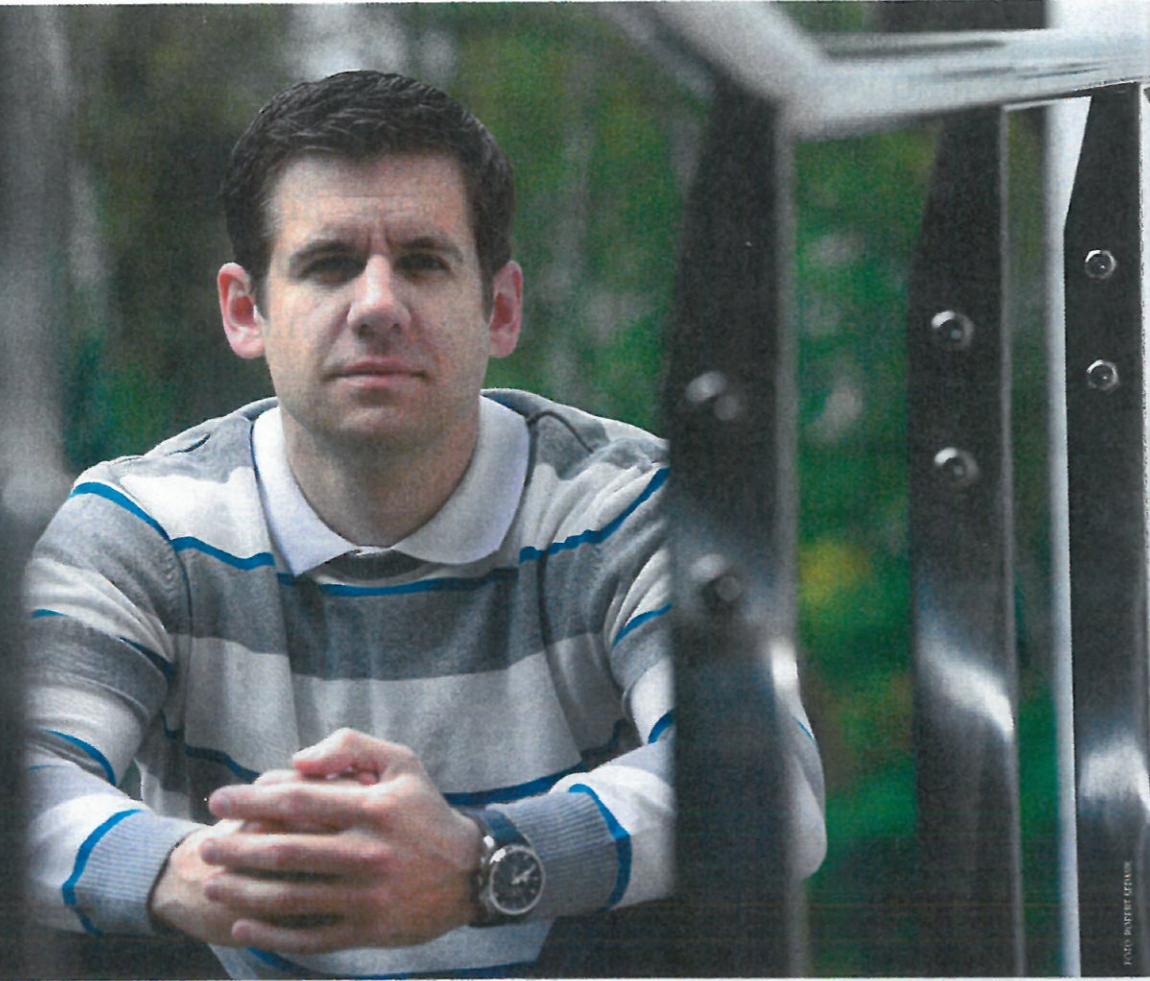
Britský paměťový šampion Dominik O'Brien si za pět minut zapamatuje 316 náhodných čísel. Jak to dělá? Nejnižší stupeň kódování představuje podoba jednotlivých čísel. 1 je tužka, 2 labuť, 3 prsa, 4 jachta, 5 bubn a činely, 6 chobot, 7 sekyra, 8 sněhulák, 9 pulec, 0 kalamář. Autorové těchto rádků se lze dovolat na číslo: Chobot – kalamář – labuť – jachta – prsa – chobot – tužka – bubn a činely – sněhulák. S trochu fantazie lze složit „príbeh čísla“, ale ufabulujete se k smrti.

Mnohem efektivnější je **master systém**. Číslice od 0 do 9 nahrazují souhlásky. 0 = „z“, také ale „c“ a „s“. 1 = „t“, 2 = „n“, 3 = „m“, 4 = „r“, 5 = „l“. 6 = „š“, také ale „ch“, „j“, „ž“, „č“ a „h“. 7 = „k“, 8 = „f“ nebo „v“, 9 = „p“ nebo „b“. Existuje sto daných klíčových slov čili „master pojmu“. Jak bychom třeba přepsali číslo 11? Jak zní jednoduché a názorné slovo obsahující dvě „t“? Je to jasné: Táta. Stejně tak 22 = nána (2 = „n“) nebo 33 = máma (3 = „m“).

A co třeba číslo 72? Víme, že 7 = „k“ a 2 = „n“, master pojem je kánoe. Každý mistr paměti má v hlavě dokořane uloženou tabulku stovky master pojmu. I o půlnoci sype z rukávu, že 72 = kánoe, třeba 45 („r“ a „l“) = role nebo 98 („p“ a „v“) = pivo. Číslo 724598 mžikem dekóduje na kánoe – role – pivo a bleskem stvoří minipříběh. Například: „Kánoe roluje po pivních perejích.“ Hvězdy oboru ovšem nenosí v hlavě jen sto slov master systému, jsou o rád dál: fabulují pomocí tisícovky tříslabičních slov **big master systému**. Příklad: 563 = alchymie (5 = „l“, 6 = „ch“ a 3 = „m“).

kovej elegán to je,“ vzpomínal jeden. „Jasně, starší sexy chlap, no...“ tápal druhý. Třetí mu skočil do řeči: „Točí reklamu na kafe. Jak von se jenom...“ Svérázný brainstorming nepřinesl výsledek. Až nazítí rozerval ticho hor vítězný výkřik: „Clooney!“

„Vypadávání“ slov dobře znají zejména lidé starší čtyřiceti let. Týká se především jmen, a to zejména vlastních jmen osob. Jev popisuje experiment s názvem Pekař/pekař. Dvě skupiny účastníků si mají zapamatovat portréty mužských tváří. Jedna se dozví příjmení zobrazených mužů, druhá jejich

MISTR PAMĚTI.

Jakub Pok, zakladatel a lektor Školy paměti, si dokáže za dvě minuty zapamatovat přesné pořadí dvaapadesáti promichaných kanastových karet.

profesi. Vtip je v tom, že obojí je totožné. První série obrázků ukazuje pány Pekaře, Hrnčíře a Tesaře, druhá pekaře, hrnčíře a tesaře, kteří tato povolání zastávají. Po čase psychologové vyrukuje s portréty znova. Hle, účastníci pokusu si vybavují snadněji jména profesí než osob. Proč?

Necht' si čtenář představí dvě seznamovací fráze. „Jmenuji se Pekař,“ zní první. Dovídáme se jedinou vágňí informaci, že představovaný je nositelem běžného jména. Zato větška: „Živím se jako pekař,“ v nás vyvolá ohňostroj smyslových vjemů. Cítíme vůni čerstvě upečeného chleba, kůrku křupne, kmín štípne na jazyku... Není divu, že mozek snadněji přijme toho, komu vděčíme za dobrou snídani, než pana Pekaře, o němž neví žola nic.

Tento fenomén zároveň vysvětuje smysl bizarní omáčky kolem jména, která později pomůže paměti „nahodit“. Například pro mě je George Clooney spojen s reklamou na Nespresso. A George může být třeba SVA-TÝ JIŘÍ: zvedá kopí, ale to kopí je lžička, kterou vráží do šálku kávy, za niž se plati CLO. A za vším stojí ON, lamač ženských srdc. Kdybych byl tehdy s přáteli v horách a slyšel, co si o herci povídají, snad bych to jméno dal.

Jak zazářit ve společnosti

- Při seznamování se rozhodneme, že si jména zapamatujeme. Většinou totiž hned rezignujeme, tolik jmen přece není možné zvládnout. Základem je nastavení mozku.
- Soustředíme se na jméno představovaného člověka. Nikoli tedy na to, jak se tváříme, jak podáváme ostatní ruku nebo jak vyslovujeme své jméno.
- Celý seznamovací proces zpomalíme. Pokud jsme jméno napopravé dobrě neslyšeli, klidně se na ně zeptáme – ať už přímo dotyčného, nebo hostitele.
- Pozorujeme oblijej a tělesnou konstituci představovaného. Všimáme si mateřských známek, netradičních rysů, nedokonalostí, všech specifických znaků.
- V následující konverzaci jméno několikrát zopakujeme. Tento trik má dvojí efekt: jméno se nám lépe všípí do paměti a nový známý to ocení.
- Přeměníme jméno na obraz. Čím blázlivější, tím lepší.
- Vybraný znak v hlavě propojíme s vytvořeným obrazem.

Obraz jména
Tuguldur
Munkhtuvshin:
„Tuká na úl v dur a mnich něco tuší.“

moji matku, taky češtinářku, a jala se jí vykládat, jak v tom plavu. Máma nevěřila vlastním uším.

Že nás profesní i soukromé trapasy tohoto druhu nemusejí zajímat? V situacích, kdy poznáváme nové lidi, ať už účastníky zájezdu, kurzu, spolustolovníky, anebo kolegy, se ocitáme všichni. Lektor Školy paměti, již zmíněný Jakub Pok, vytvořil praktický bedkr, který nás takovým společenským úskalím provede. Dejme tomu, že nám hostitel na večírku představuje s kulometnou kadencí přátele, kteří v pokoji postávají: „Támhle Běhounek je entomolog, ta vysoká je Kateřina Rezková z televize, mladý Ka-roch hraje poker, Klofáč učí češtinu...“

Máme dvě možnosti: směšku údajů zapomenout a vrhnout se na chlebíčky, nebo si alespoň něco zapamatovat. Běžný je první typ chování a hostitel ho obvykle předpokládá. Správný je však druhý přístup. Pokud tedy chceme útržkovité informace později využít, musíme hostitele soustředěně poslouchat, případně brzdit a žádat opakování.

Další fáze osvojování jmen spočívá v tom, že s lidmi, kteří nás zajímají, zapředeme rozhovory. Oslovíme je jmény, což je překvapí a potěší. Přitom si vytvoříme za použití asociací a imaginativního spojování obrazy, jimiž jména ukotvíme do paměti. Jak už bylo řečeno: čím detailnější a střeleňší, tím lépe.

Mnich něco tuší

Entomolog Běhounek je podivín, na nefornální večírek přišel v bílém saku. Napadá

mě fyzik a polární trosečník František Běhounek, který v bílé arktické pustině málem zemřel. Entomologa bych se zeptal, zda objevil nějakého nového brouka. Otázka je to samozřejmě slabomyslná, ale kdybych ji vtipně parafrázoval a uvedl jménem („Pane Běhounce, slyšel jsem, že...“), muž by bezpochyby zareagoval vstřícně. A před mým vnitřním zrakem by běžel výjev, kterak se mu na zádech bílého saka kroutí příspědové exponáty.

Televizní redaktorka Kateřina Rezková má lehce nazrálé vlasy. Klíčové slovo u tohoto jména je KAT. Představují si, jak mistr popravčí této dámě svým rezavým a kovo-

vým (REZ a KOV) mečem čechrá vlasy. Těžko říci, jestli vlasy chytily rez od meče, nebo naopak. Nad úsvitem, když se rozbíhají televizní programy, kat setne redaktorce Rezkové hlavu v přímém přenosu.

A tak dále, obrazové obžerství může po-kračovat. Řečník, právník a spisovatel Seneca starší proslul

tím, že na jistém shromáždění dokázal vymenovat všechny jeho účastníky. Byly jich dva tisíce. Takové obratnosti nejsí spíš nedosahneme, můžeme však ohromit tím, že si záhy po seznámení osvojíme jména a tváře žáků, podřízených nebo kolegů. Je ovšem nutné cvičit: hledat typické rysy, pitvat jména, bleskem kombinovat. Účastníci kurzů trápí Jakuba Pekaře jmény jako je třeba mongolský mistr deskových her Tuguldur Munkhtuvshin, trénovaná mysl však zvládne jakýkoli ofřek: „Tuká na úl v dur a mnich, anglicky monk, něco tuší,“ zní bryskní odpověď.

Specifické znaky – tvar obličeje

SRDCOVITÝ

PODLOUHLÝ

OVÁLNÝ

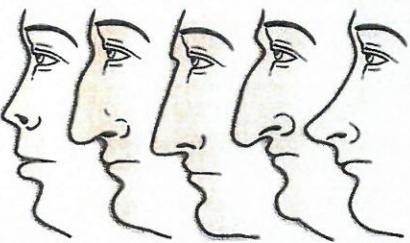
TROJÚHELNÍKOVÝ

ČTVRČOVÝ

KULATÝ

Specifické znaky – nosy

INZERCE
ZAŘÍDTE VŠE
POHODLNĚ
KDYKOLIV, Z DOMOVA

INZERCE

**S APLIKACÍ ČEZ ON-LINE JEDNODUŠE SPRAVUJETE
ELEKTŘINU, PLYN I MOBIL**

Váše energie je na prvním místě, proto pro vás stále zlepšujeme naše služby. Třeba s aplikací ČEZ ON-LINE máte kdykoliv okamžitý přehled o platbách, upravíte si výši záloh, změníte produktovou řadu, aktivujete nové služby. To vše jednoduše z pohodlí domova.

Přesvědčte se na www.cez.cz/cezonline.

